

5. Методологія впровадження цілей сталого розвитку в навчанні іноземних мов.

ІННОВАЦІЙНІ ПІДХОДИ ДО НАВЧАННЯ ESL У ВИЩІЙ ШКОЛІ КРІЗЬ ПРИЗМУ СТАЛОГО РОЗВИТКУ

Шрамко Р. Г.,

*Полтавський національний педагогічний університет імені В. Г. Короленка
shramen1atk02006@gmail.com*

Рахно М. Ю.

*Полтавський національний педагогічний університет імені В. Г. Короленка
mrakhno@gmail.com*

Чимало науковців цілком умотивовано вважають XXI ст. етапом докорінного переосмислення місця й ролі людини в збереженні довкілля, пропагуванні здорового способу життя, підтриманні та стимулюванні національних мов як продуктивного та ефективного шляху збереження унікальної концептуальної та мовної картини світу етносу, а отже, плекання національної ідентичності в складних умовах глобалізації та диджиталізації. Серед найосновніших викликів, що постають перед закладами вищої освіти загалом та гуманітарною освітою сьогодення [1; 3] зокрема, укажемо на базову потребу в підготовці висококваліфікованого фахівця з іноземної (англійської) мови, що здатен ухвалювати виважене рішення в невизначених обставинах за умови збереження сталого розвитку соціуму загалом і певної громади зокрема [6].

Одним із таких завдань є пошук інноваційних методів у навчанні англійської мови [5], що озброїть здобувачів освіти людиноцентричним підходом у вирішенні завдань, стимулює спроможність студента до активної взаємодії для спільної проектною роботи (коли невідомими слугуватимуть як виробничі питання, так і аспекти зі збереження довкілля, якості життя, доступу громади до необхідних для життя ресурсів, безбар'єрної комунікації тощо) [2; 4]. Так, свою ефективність виправдовують *task-based language learning*, що надає студентам можливість працювати з життєво-зорієнтованими завданнями, мету яких убачаємо в підготовці здобувача освіти до «реального життя» в багатомовному й мультикультурному середовищі існування.

Методика *content-language integrated learning* удосконалює навички студентів у спілкуванні англійською за обраних фахом, що впотужнює його теоретико-практичні навички, економить час і зусилля на підготовку до роботи за фахом й водночас відкриває перспективу працевлаштування на міжнародному ринку праці.

Learner-based teaching як продуктивний підхід, сфокусований навколо студента і його індивідуальної навчальної траєкторії, дає змогу плекати навички активного мовця з розвиненими цифровою та лінгвосціокультурною компетентностями як запорукою продуктивної взаємодії в глобалізованому суспільстві.

Стимулювання навичок *critical thinking* виформовує здатність здобувача освіти переосмислювати, фільтрувати й ретельно добирати інформацію в умовах цифровізації. Не менш цінним є досвід критичного переосмислення в умовах гібридної війни в Україні.

Отже, прискіпливий добір та активне опрацювання інноваційних підходів під час навчання англійської мови безпосередньо прислужиться під час забезпечення цілей сталого розвитку, а отже, стане потужним підмурком у вихованні свідомого, відповідального суспільства з розвиненими навичками критичного мислення.

Література:

1. Рахно М. Ю., Шрамко Р. Г. Гуманітарна освіта в епоху диджиталізації: виклики та перспективи. *Інноваційний розвиток вищої освіти: глобальний, європейський та національний виміри змін*: матер. IX Міжнар. наук.-практ. конф. (27–28 квітня

2023 року, м. Суми). Суми : Вид-во СумДПУ імені А. С. Макаренка, 2023. 161 с. С. 10–12. <http://dspace.pnpu.edu.ua/handle/123456789/23017>.

2. Boeve-de Pauw, J., Gericke, N., Olsson, D., Berglund, T. (2015). The Effectiveness of Education for Sustainable Development. *Sustainability*, 7(11), 15693-15717. <https://doi.org/10.3390/su71115693>.

3. Chalkley, B., Haigh, M., Higgitt, D. (Eds.). (2008). Education for Sustainable Development: Papers in Honour of the United Nations Decade of Education for Sustainable Development (2005-2014). 1st ed. Routledge. 308 p. ISBN 978-0415460057.

4. Education for sustainable development. URL: <https://www.unesco.org/en/sustainable-development/education>.

5. Sustainable Development Goals in English Language Teaching. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=rKUIYrf67d8>.

6. Yu, B., Guo, W. Y., Fu, H. (2024). Sustainability in English Language Teaching: Strategies for Empowering Students to Achieve the Sustainable Development Goals. *Sustainability*, 16(8):3325. <https://doi.org/10.3390/su16083325>.

РОЛЬ ПЕРЕКЛАДАЧА У ПОДОЛАННІ МОВНОГО БАР'ЄРУ МІЖ ЛІКАРЕМ ТА ПАЦІЄНТОМ ІНОЗЕМНОГО ПОХОДЖЕННЯ

Кононенко В. В.,

Полтавський національний педагогічний університет імені В. Г. Короленка

Кононенко С. В.,

Полтавський національний медичний університет

Кононенко Н. О.,

ВСП «Аграрно-економічний фаховий коледж ПДАУ»

v.v.kononenko@ukr.net

Мовний бар'єр між лікарем і пацієнтом часто призводить до серйозних непорозумінь та плутанини. Злагоженість, взаєморозуміння та порозуміння на мовленнєвому рівні між лікарем та пацієнтом особливо важливі у відділеннях невідкладної допомоги, де все потрібно робити швидко, адже якщо відсутня інформація, наприклад, про симптоми чи вже існуючі захворювання, це може мати фатальні наслідки для пацієнтів. Тому медикам, які працюють у відділеннях невідкладної допомоги, майже щодня доводиться залучати колег чи співробітників лікарні для перекладу. При цьому лікарі намагаються використовувати дуже просту мову, щоб переконатися, що запитання і відповіді перекладені якомога точніше. Найпоширенішими мовами, з якими стикаються у відділеннях невідкладної допомоги, є румунська, болгарська, албанська, італійська, турецька, а в останні два роки – і українська. Адже близько 15 відсотків населення Німеччини вдома чи в колі рідних та друзів розмовляють переважно своєю рідною мовою, а не німецькою. Є люди з хорошим знанням німецької мови, але є багато і таких, у кого рівень знань недостатній. Враховуючи це, можна стверджувати, що близько 7 відсотків пацієнтів, які відвідують медичні заклади, не мають достатніх знань з німецької мови. Проте послугами перекладачів послуговуються вони дуже рідко, часто намагаються спілкуватися уривками слів та фраз, а також жестами та мімікою. У кращому випадку приводять з собою родичів, знайомих чи дітей у ролі перекладачів. Проблема усного перекладу родичами, знайомими хворого або непрофесіоналами полягає у тому, що ні лікарі та медичний персонал, ні самі пацієнти, як правило, не можуть бути впевненими, чи залучена у ролі перекладача людина володіє достатніми мовними навичками німецької або іншої мови (особливо, чи володіє вона належним чином медичною термінологією, а також, чи розуміє фаховий жаргон або діалект лікаря). Нефахівець, залучений до такого перекладу, не володіє необхідними навичками усного